
I n f o r m a č n í

z p r a v o d a j

Číslo 51

Březen 2008

Klub karelských
medvědích psů
a lajek

OBSAH:

<u>OBSAH:</u>	2
<u>KLUBOVÁ VÝSTAVA KMP A LAJEK OLOMOUC 12.1.2008</u>	3
<u>HODNOCENÍ ROZPOČETU KLUBU KMP A LAJEK ZA R. 2007</u>	12
<u>VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ KLUBU :</u>	13
<u>KONTAKT NA HOSPODÁŘKU KLUBU :</u>	13
<u>HLÁSÍM ZPROVOZNĚNÍ FOTOALBA</u>	13
<u>ROZPOČET KLUBU KMP A LAJEK NA R. 2008</u>	14
<u>VÝPIS Z PLEMENNÉ KNIHY PLEMENE KARJALANKARHUKOIRA</u>	15
<u>VÝPIS Z PLEMENNÉ KNIHY PLEMENE LAIKA ZAPADNO-SIBIRSKAIA</u>	15
<u>KLUBOVÁ VÝSTAVA 2008 V OLOMOUCI</u>	17
<u>AGILITY S LAJKOU</u>	16
<u>BARVÁŘSKÉ ZKOUŠKY NA TŘEMEŠKUCHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.</u>	
<u>MŮJ POHLED NA CHOV</u> CHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.	
<u>ZKUŠENOSTI S KRYTÍM</u> CHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.	
<u>NA DOGTREKKING NEJEN S LAJKOU...</u> CHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.	
<u>VÁŽENÍ,</u>	CHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ DEFINOVÁNA.
<u>KLUBOVÉ SETKÁNÍ JARO 2008 - ZMĚNACHYBA! ZÁLOŽKA NENÍ</u>	
<u>DEFINOVÁNA.</u>	

Klubová výstava Klubu karelských medvědích psů a lajek Olomouc 12.1.2008

V sobotu 12.1. proběhla Klubová výstava, už podruhé v režii Jitky Dopitové a Mgr. Milady Dostálové při výstavě v Olomouci. Účast na výstavě byla celkem hojná, 27 přihlášených psů a fen, zúčastnilo se 25.

Výstava měla samozřejmě všechny bolesti výstavy konané v poměrně malé hale na malém výstavišti – hluk, špatný vzduch, tlačence, malé kruhy, potíže s parkováním. To jsou ovšem věci, které zmíněné dámy mohou jen těžko ovlivnit. A také to bylo v podstatě to jediné, co se dalo výstavě vytknout. Jinak nelze, než před prací organizátorek smeknout klobouk. Kromě toho, že paní Dopitová a Dostálová ušetřily Klubu (tj. výboru) veškeré starosti s organizací výstavy, zajistily neuvěřitelné množství hodnotných cen pro všechny zúčastněné, stejně tak i poháry a medaile. Myslím, že majitelé vítězných psů v daleko obsazenějších výstavách se jen zřídka setkávají s cenami na takovéto úrovni. Samozřejmě nikoho nepodezřívám, že by se výstavy účastnil kvůli případným věcným výhrám, ale jistě to majitele velmi potěšilo.

Poklonu je ovšem na místě složit i vystavovatelům. Alespoň většině. Letos mezi předváděnými převažovala zvířata přiměřeně čistá a v odpovídající kondici. Agresivita vůči posuzovateli se neobjevila ani na straně psů ani na straně majitelů. A dokonce mírně přibývá těch, kteří se snaží nejen psa do kruhu přivléci, ale také ho v něm předvést.

Těm, kteří mizernou prezentaci psa na výstavě odůvodňují jeho pracovním určením, vzal krásně vítr z plachet pán, který předváděl mladou fenu ZSL Carmen od Katova můstku.

Očividně se nejednalo o „výstavní“ předvádění, fena se však chovala naprosto vzorně, pohybovala se nebo klidně stála podle přání svého vodiče a celou dobu věnovala dění právě přiměřenou pozornost.

Když jsme pánovi skládali na toto téma poklony, řekl nám, že přece chodí se psem do lesa.

Argumentoval tím, že nemá zapotřebí, aby mu pes nějakým poskakováním ještě srazil pušku z ramene a vůbec, v lese musí věnovat pozornost jiným věcem než psovi. Přesné!

Na závěr jen zmínka o paní rozhodčí, paní Marii Maruškové, která jako ostatně

vždy, posuzovala klidně, pečlivě a spravedlivě.

Irena Kroupová

Výsledky: Karelský medvědí pes

PSI – tř. dorostu

VN1 Herkules Pikimusta

o: Bjornehusets Lucky m: Caroline pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Vávra Ladislav

VN2 Hero Pikimusta

o: Bjornehusets Lucky m: Caroline pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Bartoš Petr

VN3 Herkules Pikimusta

o: Bjornehusets Lucky m: Caroline pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Ricínová Eliška

PSI – tř. otevřená

V1, CAC Fred Pikimusta

o: Bon Moravský medvídek m: Caroline Pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Rašťáková Eva

V2 Fin Pikimusta

o: Bon Moravský medvídek m: Caroline Pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Medková Milada

PSI – tř. pracovní

V1, CAC Ich., Ch.Pl., Kan Trace Yarpen

o: Kan Trace First Edition m: Sviata Evi Tara
ch: Kalečák Natalija m: Grossek Beata

PSI – tř. vítězů

V1, CAC, Nejlepší pes

BOB Andy Sametový poklad

o: Arik Ostravická niva m: Daisy Pikimusta
ch: Przybylová Radmila m: Král Miroslav

VD2 Ferda Pikimusta

o: Bon Moravský medvídek m: Caroline Pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Skřivánková Ivana

PSI – tř. veteránů

V1

Nejl. veterán Ich., Ch.PL, ČR, SK Cedrik Pikimusta

o: Fred z Lowiska Wasosz m: Cynthia Nalle
ch: Dopitová Jitka m: Grossek Beata

FENY – tř. štěňat

VN1 Bona Assi Kavon

o: Bjornehusets Sambo m: Assi od Starých dubů
ch: Novák František m: Krbečková Petra

FENY – mezitřída

V1, CAC Gima Pikimusta

o: Arik Ostravická niva m: Caroline Pikimusta
ch: Dopitová Jitka m: Dopitová Jitka

FENY – tř. otevřená

VD1

Alta

o: Koitikajan Wallu

m: Raita

ch: Maatta Aarto

m: Minárik Peter + Zora

FENY – tř. vítězů

V1, CAC

Nejlepší fena Ambra pod Troskami

o: Bjornehusets Lucky

m: Deina Pikimusta

ch: Procházka Petr

m: Lička Jiří

FENY – tř. veteránů

V1**Nejl. veterán Caroline Pikimusta**

o: : Fred z Lowiska Wasosz

m: Cynthia Nalle

ch: Dopitová Jitka

m: Dopitová Jitka

Výsledky: Západosibiřská lajka*PSI – tř. dorostu***VN1****Nejl. dorost Cortez z Letné**

o: Alan z Vlčího doupěte

m: Alča od Horusického rybníka

ch: Mgr.Dostálová Milada

m: Sýkora Aleš

*PSI – tř. otevřená***V1, CAC Car Mutara**

o: Cvol z Kokše

m: Anna Hvězda Sibiře

ch: Šebková Naděžda

m: Žáková Helena

V2, rCAC Akim z Letné

o: Dyr z Rapotínských skal

m: Alča od Horusického rybníka

ch: Dostálová Milada

m: Stránský Antonín

*PSI – tř. vítězů***V1, CAC**

Nejlepší pes

BOB Bim Mutara

o: Asyr z Lecnínové slatim: Anna Hvězda Sibiře

ch: Šebková Naděžda

m: Kesely Štefan

*FENY – tř. mladých***V1, CAJC Carmen od Katova můstku**

o: Alan Heřmánková stráž m: Beatrix od Katova můstka
ch: Ing.Pohl Jiří m: Finsterlová Věra

*FENY – mezitřída***V1, CAC Fantazia iz Antagrada**

o: Baykal m: Vihra
ch: Yakovleva T. m: Kesely Štefan

*FENY – tř. otevřená***V1, CAC****Nejlepší fena Bora z Letné**

o: Alan z Vlčího doupěte m: Alča od Horusického rybníka
ch: Dostálová Milada m: Varga Martin

V2, r.CAC Brita z Letné

o: Alan z Vlčího doupěte m: Alča od Horusického rybníka
ch: Dostálová Milada m: Berka Zdeněk

V3 Brixie z Letné

o: Alan z Vlčího doupětem: Alča od Horusického rybníka
ch: Dostálová Milada m: Dostálová Milada

*FENY – tř. pracovní***V1, CAC Gita od Horusického rybníka**

o: Cvik z Kokše

ch: Činátl Pavel

m: Ajka od Hamerského potoka

m: Semrádová Jana

*FENY – tř. vítězů***V1, CAC Alča od Horusického rybníka**

o: Míša Aljochin

ch: Činátl Pavel

m: Ajka od Hamerského potoka

m: Mgr.Dostálová Milada

Výsledky: Ruskoevropská lajka

PSI – tř. otevřená

V1, CAC**Nejlepší pes****BOB****Frank z Hadího vrchu**

o: Razbolnik Alex

ch: Pavézka Dalibor

m: Eliška z Hadího vrchu

m: Vojník Petr

Závěrečné soutěže - Pátek 11.1.2008

NEJLEPŠÍ VETERÁN		
Pořadí	Plemeno Jméno psa	Katalogové číslo, majitel
1	Karelský medvědí pes CEDRIK PIKIMUSTA	384, Beata Grossek
2	Malý hrubosrstý vendéeský basset CERIK FANFAN	419, Tomáš Vlk
3	Norfolk terier TJEPS RED LORD PASTON	491, MVDr. Petr Daněk, CSc.
4	Dalmatin - černě tečkovaný LAWENDA LORIS UŠMIECH DALMACJI	277, Ing. Monika Sedláčková
5	Irish Soft Coated Wheaten Terrier BARBARA BUSH KNÍ-YORK	348, Mgr. Petra Šubertová

Hodnocení rozpočtu Klubu KMP a lajek za r. 2007

	rozpočet	čerpání
Příjmy : členské příspěvky	25 000,-	29 000,-
zápisné	1 000,-	1 100,-
rodokmeny	2 000,-	4 010,-
KV Olomouc	20 000,-	26 186,90
ostatní (úrok, inzerce apod.)	2 000,-	1 609,79
prodej brožur	0,-	3 300,-
Příjmy celkem	40 000,-	65 206,69
průběžné položky	25 000,-	23 000,-
c e l k e m	65 000,-	88 206,69
Výdaje: poštovné	8 000,-	10 557,50
tisk, kopírování	8 000,-	11 377,-
členské známky	1 000,-	0
kancelářské potřeby	2 000,-	2 000,20
odvody ČMKÚ	1 500,-	1 500,-
náklady na KV vč. cen	10 000,-	19 989,40
vedení BÚ	500,-	703,-
cestovné	1 500,-	4 326,-
telefony	4 000,-	4 200,-
kalendáře	3 000,-	3 840,-
www stránky	1 000,-	1 000,-
ostatní	2 000,-	1 630,-
pronájem	0,-	2 000,-
fotopráce	0,-	2 174,-
Výdaje celkem	42 500,-	65 297,10
průběžné položky	25 000,-	23 000,-
c e l k e m	67 500,-	88 297,10

Zdenka Šafránková, hospodářka klubu

Výsledek hospodaření klubu :

Příjmy za rok 2007	88 206,69
Výdaje za rok 2007	88 297,10
	- 90,41
Zůstatek z roku 2006	13 855,78
Výsledek hospodaření klubu	13 855,78
	- 90,41
Stav finančních prostředků Klubu k 31.12.2007	13 765,37

Zdenka Šafránková
hospodářka klubu

Kontakt na hospodářku Klubu :

Vzhledem k určitým změnám platí pro elektronickou poštu nadále pouze adresa:

zdenka.safrankova@neratovice.cz nebo
zdenkasafrankova@seznam.cz

Telefony platí : **315 650 338 do práce,**
(na omezenou dobu ještě i pevná domů 315 696 721)
a nově mobil : 775 24 65 18

Hlásím zprovoznění fotoalba

na <http://nejenlajky.rajce.idnes.cz/> - zatím jen fotečky ze setkání v Kostelních Střimelicích a z výstavy v Olomouci. Kdyby jste chtěli doplnit o svoje či jiná fota pošlu přihlašovací údaje, nebo mi je pošlete (rozlišení 461x615) a já je umístím. S umístěním souvisejí určitá pravidla - viz www.rajce.idnes.cz Už jsou rozpracované stránky s názvem "nejen Lajky" - měly by být jednoduše upravitelné a často aktualizované :-).

Pešková Ivana

Rozpočet Klubu KMP a lajek na r. 2008

Příjmy : členské příspěvky	29 000,-
zápisné	1 000,-
rodokmeny	2 000,-
KV Olomouc	20 000,-
KV Lysá	10 000,-
ostatní	2 000,-
<hr/>	
Příjmy celkem	64 000,-
Výdaje: poštovné	11 000,-
tisk, kopírování	11 000,-
členské známky	1 000,-
kancelářské potřeby	2 000,-
odvody ČMKÚ	1 500,-
náklady na KV vč. cen	20 000,-
vedení BÚ	700,-
cestovné	4 000,-
telefony	4 200,-
kalendáře	3 500,-
www stránky	1 000,-
fotopráce	2 000,-
ostatní	2 000,-
<hr/>	
Výdaje celkem	63 900,-

Zdenka Šafránková, hospodářka klubu

Foto ze setkání
v Kostelních
Střímelicích 2007

Výpis z plemenné knihy plemene Karjalankarhukoira

dne 13.12.2007

Karelský medvědí pes

**** Ch.stanice : Pikimusta**

Dat. nar. 20.04.2007

**** Chovatel : Jitka Dopitová****** Otec : Bjornehusets Lucky****** Matka : CAROLINE Pikimusta**

CMKU/KMP	575/07	HARRY	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	576/07	HARVY	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	577/07	HENRY	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	578/07	HERIOT	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	579/07	HERKULES	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	580/07	HERO	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	581/07	HOMER	Pes černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	582/07	HAPPY	Fena černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	583/07	HERMIONA	Fena černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	584/07	HESSY	Fena černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	585/07	HONEY	Fena černá, b.zn. KU
CMKU/KMP	586/07	HOPE	Fena černá, b.zn. KU

Celkem vypsáno 7 psů a 5 fen. Dohromady 12.

Výpis z plemenné knihy plemene Laika Zapadno-Sibirskaia

dne 13.12.2007

Západosibiřská lajka

**** Ch.stanice : z Akátové čermy**

Dat. nar. 20.01.2007

**** Chovatel : Luboš Rajzr****** Otec : AKS z Kokše CS****** Matka : AIKA z Malinového údolí**

ČLP/ZSL	520/07	CARLIE	Pes hnědobílá SD
ČLP/ZSL	521/07	CLARA	Fena hnědobílá SD
ČLP/ZSL	522/07	CAMMILA	Fena hnědobílá SD
ČLP/ZSL	523/07	CINDY	Fena hnědobílá SD

**** Ch.stanice : z Tunklové doliny** Dat. nar. 9.03.2007

**** Chovatel : Jiří Bartoš**

**** Otec : ATHOS od Horusického rybníka**

**** Matka : BRITA Umka CS**

Z Reg/ZSL	524/07	BAD	Pes hnědá, b.zn. SD
Z Reg/ZSL	525/07	BAK	Pes šedá, b.zn. SD
Z Reg/ZSL	526/07	BEN	Pes hnědá, b.zn. SD
Z Reg/ZSL	527/07	BORAT	Pes šedá, b.zn. SD
Z Reg/ZSL	528/07	BRIT	Pes hnědá, b.zn. SD

**** Ch.stanice : Heřmánková strán** Dat. nar. 25.05.2007

**** Chovatel : Pavel Škarda**

**** Otec : ASYR z Lecnínové slati**

**** Matka : FATIMA Rejčkovské lesy CS**

CMKU/ZSL	529/07	DAK	Pes vlkošedá, b.zn. SD
CMKU/ZSL	530/07	DYK	Pes vlkošedá, b.zn. SD
CMKU/ZSL	531/07	DŽEJMÍ	Fena vlkošedá, b.zn. SD

Celkem vypsáno 8 psů a 4 fen. Dohromady 12.

Foto ze setkání v Kostelních Střímelicích 2007

Klubová výstava 2008 v Olomouci

Byla to teprve naše druhá klubová výstava a nutno dodat, že všehovšudy jsme byli jen na 4 výstavách, takže nejsme žádní výstavní harcovníci. I tuto klubovku jsme absolvovali hlavně proto, abychom viděli ostatní kareláky a hlavně jejich páníčky, se kterými máme jednu z mála možností si popovídat a sdělit si zkušenosti, radosti a strasti spojené s chovem kareláků a lajek. Po zkušenosti z loňské klubovky jsme čekali výbornou organizaci, objektivní a pečlivé posuzování, pěkné ceny a zájem veřejnosti o tyto málo rozšířená plemena. A nebyli jsme zklamaní. Už při příchodu nás překvapila hromada sponzorských darů, které organizátorky dokázaly dát dohromady. Paní rozhodčí Marie Marušková brala posuzování velice poctivě, radila, jak psy předvést, aby vynikly jejich přednosti, a se vším, co jsme od ní slyšeli, jsme museli souhlasit. Atmosféra mezi chovateli byla moc příjemná, s mnohými jsme si rádi popovídali. Máme pár kamarádů mezi pejskaři ostatních plemen, tak můžeme srovnávat s jejich zkušenostmi z výstav. Mockrát jsme od nich slyšeli, jaká je mezi nimi nezdravá rivalita a závist. Když jsme jim nadšeně líčili, jak to probíhá u nás, jen smutně konstatovali, proč to tak nemůže být i v jejich klubech.

Chceme proto poděkovat organizátorkám za povedenou výstavu a možná i vyzvat všechny, kdo na klubovce nebyli, že je to opravdu akce, která stojí za to.

J+M Královi a karelák Andy

...i takhle se dá přijet z klubové výstavy...

Agility s lajkou

Naší fence Dáše se 25. ledna 2003 narodilo 8 štěňátek. Zůstala nám jedna fenečka, říkáme jí Trixa. S Trixinou jsem začala chodit na cvičák, v roce jsem s ní složila zkoušku ZZO. Jak Trixina dospívala, začala být čím dál neposlednější a živější. Přemýšleli jsme, jak jí zaměstnat a trošku unavit. V té době se mi dostal do rukou časopis o agility, tak jsme to jeli zkusit a pak začali trénovat.

Ted' již cvičíme třetím rokem. Začátky nebyly vůbec jednoduché! Trixina mi stále chtěla dokazovat, že má svou hlavu. Stále z parkuru utíkala a chtěla si hrát s ostatními psy. Povelů pochopila rychle a také si je zapamatovala. Postupem času se to ale zlepšovalo a teď už je na ní vidět, že jí to skutečně baví. Jako nejlepší motivace se osvědčily domácí perníčky, dokonce jim dala přednost i před buřty a špekem.

Samozřejmě ani Dáša (tehdy jí bylo 9let) nepřišla zkrátka, začala trénovat s mojí mámou. S ní jsme už takové trápení neměly, jak viděla pamlsek, pěkně proběhla parkur.

Když jsem jeli na první soustředění, shledávali jsme se s podivem a řečmi, co tam s lajkou děláme. Avšak jakmile jsem doběhli do cíle, nastal údiv a pochvaly.

Asi po roce a půl jsme se rozhodli jet na první závody, tehdy Dáša jela jenom jako doprovod, protože už odmítá jít na áčko a kvůli věku má sníženou výšku překážek. Zde jsme se opět setkali s údivem, první lajka na závodech. Dva parkury Trixa proběhla, ale u třetího mě opět přesvědčila, že je „dáma“ a má svou hlavičku. Na startu si sedla a seděla, „smála“ se na rozhodčí a lidi kolem. Na mé volání nedala, ani na pamlsek a jen seděla a usmívala se.

Potom jsme na internetu našli i neoficiální závody pro veterány, na které mohla jít i Dáša, byly zde snížené překážky. Máma s Dášou se umístily na 3. a 1. místě.

V zimě roku 2006 se Trixe narodilo 7 štěňátek. Fenku jménem Connie si vzali naši známí, kteří už od nás mají jednoho pejska, Trixyna bráchu - Barga. Jejich majitelka začala s Bargem také cvičit agility a mě svěřila na výcvik Connie. Jak Trixa zjistila, že cvičím i s jiným psem než s ní, začala nádherně poslouchat. I Connie má za sebou první závody, běžela jsem s ní jako s předskokanem na závodech v České Třebové.

Kdo se rozhodne pro tento sport s lajkou, musí počítat s těžkým začátkem. Lajka však rychle pochopí jednotlivé povelů a je dobrým „partákem“. Toto plemeno asi nikdy v parkuru nepoletí bezhlavě jako někteří psi, vždy přemýšlí a hlavně kouká i na to, aby se pěkně předvedla a slušelo jí to.

Fotky jsou k příspěvku -Agility. Aša z Pouznavi stráně na neof. závodech veteránů Česká Třebová 2006 - její první závod- 3 . místo. Na dalších fotkách je Aša z Pouznavi stráně (rezavá) a Beatrix od Katova můstku(tmavá)

M.Pohlová

Barvářské zkoušky na Třemešku

Dne 16.9.2007 se v honitbě LS Třemešek v.o.s., za podpory firmy Marwood, s.r.o. a pod záštitou OMS Šumperk uskutečnily tradiční barvářské zkoušky malých plemen. Zkoušek se zúčastnilo 16 psů. Pejsci byly rozlosovány do dvou skupin tak, aby zkoušky proběhly rychle a hladce. Bohužel jsem si vylosoval číslo 8, což znamenalo, že půjdeme s naším karelákem Andym Sametový poklad na pobarvenou stopu v naší skupině jako poslední. I přesto, že stopa byla stará 18 hodin a foukal silný vítr ji Andy zvládl na maximální počet bodů. Ostatní disciplíny jako vodění na řemeni, slídění, šoulačka a odložení následovaly v rychlém sledu. Při vyhlásování výsledků jsme byli příjemně překvapeni, když Andyho vyhlásili jako absolutního vítěze s dosaženým výsledkem 114 bodů. Další překvapení, ale spíš negativní, bylo zveřejnění výsledků na webových stránkách OMS Šumperk, kde je uveden jako vítěz Salina z Kostelce u Jihlavy se 116 body. Tato nesrovnalost nás mírně rozladila, nicméně nezkazila obrovskou radost nad naším úspěchem.

Výsledky :

Pořadí	jméno	plemeno	vůdce	počet bodů
1	Salina z Kostelce u Jihlavy	labradorský retrívr	Josef Červenka	116
2	Andy Sametový poklad	karelský medvědí pes	Miroslav Král	114
3	Vak z Medového újezdu	drsnosrstý jezevčík	František Šafář	113

Miroslav Král

Můj pohled na chov

Slibuji všem členům karelského psa, že můj dopis na toto téma je poslední, protože moje požadavky u někoho vyvolávají zlobu a to nebyl můj záměr.

Mrzí mě věty „Rádi uveřejníme aktuální informace..... neměli by být zastaralé a nebo pouze jako reklama na svého psa,“ V několika zpravodajích jsem četla, že má každý zasílat výsledky výstav a zkoušek svých i ostatních.

Vždycky jsem psala výsledky všech a předpokládala jsem, že to dělá každý, ale i když jsem je ze začátku zasílala včas, nebyly nikdy uveřejněny. A reklama na psa? Já to беру tak, že dávám ostatním chovatelům na vědomí, jaký je odchovaný kvalitní pes. Nedostatek informací potvrzuje svým dopisem i paní Pettíková,. Komu záleží na musí přiznat, že Amír od Suchých dubů je momentálně špička českého chovu (*). Je to zásluha dalších chovatelů a dělám tím určitě radost paní Homolkové, Strýčkové, Vařečkové, Krejcarové a panu Hanáčkovi. Tento pes už v mezitřídě porazil psa Bjornahusets Lucky, hned na to německého šampióna z téže chovu st. Bjornehusets. Se všemi psy vypsány ve zpravodaji byl v konkurenci vždy vítězem. Jen jednou dostal r.CACIB, kdy Paní Pavlíková mi na rovinu říká že je „alergická na jeho světlé oči“. U dalšího rozhodčí dostal nad tímto psem opět CACIB. Tak na jeho kvalitách asi něco bude.

To že jsem chtěla výsledky výstav, všech! To přispívá k tomu, že si může každý udělat přehled o odchovaných jedincích ne jenom o vítězích. Popsat přednosti či nedostatky je velmi jednoduché, třeba ve zkrácené formě „-výb.mech.pohybu-světlejší oko“, nebo bonitační kód vč. poznámky. Asi jste paní Dopitová jiné psy nechovala, většina zpravodajů toto obsahuje a nemusí být na to žádné genetické testy a ani se nejedná o pomluvu, to je rozhodnutí rozhodčích. O pomluvy se vždy postarají ti, co stojí za kruhem. Většina lidí nemá přístup k informacím a tím zůstává plno informací utajených a lidi se drží v nevědomosti. Nechtějte, abych si myslela že je to záměr. Není účel někomu pořád volat a ptát se, účel je založit si zpravodaj a podle potřeby si své vyhledat.

Vybrat si dobré štěně je vždy sázkou v loterii a vždy se může ukázat nějaký nedostatek. Podle mých informací se před třinácti lety objevovaly modré oči a chyběly zuby většina má tyto předky v rodokmenu. Na druhé straně se zavléká do chovu vada špatných zadních nohou, někteří kareláci mají až problém vůbec zaběhat a bohužel se tomu nepředchází. A kdo používá psa na opravdovou práci do lesa, ví o čem píšu, ocení hlavně pohyblivost psa, protože tam už jde o život.

Není import jako import a ne vždy přispěje k chovu. Třeba chov, kde jsou oba importy, jsou odchovaní kareláci, kteří získají pouze velmi dobrou a dobrou. A i feně která dostala CACIB byla vytýkána vada zadních nohou. Snažila bych se přesvědčit takového chovatele, aby změnil okamžitě krycího psa a svého psa použil na krytí jinde podle toho co obsahuje jeho posouzení. Pak už záleží na chovateli čemu dá přednost. Někdy cílená příbuzenská plemenitba by byla přispěním k chovu. Samozřejmě že cizí krev je vždy vítaná. Podle mého názoru, kde se u štěnat ve třetí generaci obou rodičů zachová Bret z Lowiska Wasosz ve spojení s výbornou fenou Nalle je velká šance na výborné psy a neobjeví se vada špatných nohou. Dokud je ještě čas odchovat něco na této krvi.

Musíme si též přiznat, že kareláků, když je sám v kruhu dostane prakticky vždy výbornou a titul a tam může vzniknout problém – výška. Když se změří pes na klubovce ve 12. měsících a naměří se mu 60cm, počítá se mu tato klubovka do chovu. Na výstavě už ho nikdy nikdo měřit nebude a nikdo se nedozví jestli udělá 2 až 3 cm na vrch. Je to špatně nebo dobře? Na druhé straně mám druhého psa, který má podle standardu ideální výšku a má v posudku, že je pod spodní hranicí výšky. Tento pes ale může významně přispět do chovu na zbytečně mohutné feny. Má krátký rovný pevný hřbet a vždy se rozhodčí shodují na tom, že má vynikající úhlení a výbornou mechaniku pohybu. To jsou cenné informace pro další chovatele. V Rakousku získal CACA, CACIB, BOB a položila jste mi přímou otázku „a byl tam sám že jo?“ Pak získal MVP v Č. Budějovicích v konkurenci CAC, CACIB, BOB, BIS a na MVP v Praze dostal r.CAC. Pro mě je každý titul úspěch a vždy si přiznám nedostatek i přednost psa.

A když paní Dopitová píše...a členové se neptali, co klub pro mne.... za svůj život jsem se snažila mnoho udělat pro chov psů. Když u nás začal chov briardů, nechala jsem dovést za hluboké totality v roce 1980 psa z Francie a odchovála jsem mnoho kvalitních psů. Když jsme odchovávali německé ovčáky měla jsem dva roky půjčeného německého psa na krytí a štěňata si od nás brali i celníci. Teď jsem nechala dovézt z Finska fenu Karelského psa a věřte není to až zase tak lehké.

Jsem vděčná za Vaše informace o odchovech kareláků, nemusíte však psát, jestli se to zdá málo? Nikdy jsem neměla nic proti aktivitám klubu, a kdo se zúčastňuje jakýchkoliv setkání a zkoušek tomu fandím a nikdy takové akce neodsuzuji. Zajímá mě kam se ubírá chov, čemu je třeba se vyhnout a podobně. Škoda že se mnou nekomunikujete, na výstavě v Č.Budějovicích jsme měli příležitost, já bych Vám ráda vysvětlila o co mi vlastně šlo. Přeji všem mnoho úspěchů se svým pejskem a radosti ze života! Nemám patent na moudro a ráda se nechám poučit, ale od odborníka.

Alena Kučerová

Z písemného originálu přepsala do počítače Zdenka Šafránková. Opis přesně odpovídá originálu.

(*) - poznámka redakce: inzerát na chovného psa Amír od Starých dubu byla v IZ placená inzerce

Zkušenosti s krytím

Chtěla bych reagovat na článek paní Pettíkové „Zkušenost nabytá při krytí“ ohledně výběru krycích psů.

Máme dvě chovné feny Ašu z Pouznavy stráně (Dáša, rezavě zbarvená) a Beatrix od Katova můstku (Trixa, tmavě hnědá s bílou hřívou), nejsou lovecky vedené, ale obě cvičí agility a sportovní kynologii, Trixa složila v roce zkoušku ZZO.

Při výběru psů jsem zažila dva poradce chovu - pana Břichovského a pana Válka.

Pro obě feny jsem si vybrala krycí psy sama, mladé a hlavně jsem chtěla, aby měli lovecké zkoušky. Samozřejmě také, aby byli k světu.

Psa pro Dášu jsem našla ve Zpravodaji našeho klubu, ve výpisu chovných psů, který je v něm každým rokem. S žádostí o možnost krytí tímto psem jsem se obrátila na p. Břichovského, který mi na něj vystavil krycí list. Pes se jmenoval Hasan z Lipové stráně, byl tmavě hnědý s bílou hřívou. V prvním vrhu se nám narodilo 6 štěňátek všechna byla rezavě-hnědá s bílými znaky. Po třech letech jsme toto spojení zopakovali a

měli jsme 8 štěňátek, tyto byla tmavě hnědá s bílými znaky.

Trixe jsme nápadníka vybrali na její první klubové výstavě. Byl to Alan z Heřmánkové stráně, krásný vlkošedý pes. Panu Válkovi jsem poslala prosbu o vystavení krycího listu pro tento pár. Celé dva měsíce jsme se těšili na malá šedá „vlčátka“. A při

porodu pro nás nastalo překvapení. Na svět přišlo 7 štěňátek bílé a hnědé barvy.

Tímto článkem jsem se chtěla i já podělit se zkušenostmi s poradcí chovu při výběru krycích psů. Vždy vyšli vstříc mým přáním na výběr krycích psů. Současně jsem chtěla poukázat na barvu štěňátek, která se ne vždy nechá ovlivnit výběrem zbarvení jejich rodičů. Zkrátka příroda si vždy dělá co chce.

ing. Magdaléna Pohlová
(sweb.cz/Dasa.Lajka)

Foto štěnat je e spojení Beatrix od Katova můstku a Alan Heřmánková strán

Na dogtrekking NEJEN s lajkou.

První dojmy z dogtrekkingu s naším RELákem Gorem? Zničená púlka teamu – David vzdává na 35. km, důvod? Nehty na palcích jsou fuč ☹, tak si Gora připínám na sedák k Balů a zbylých 10 km ani nevím, jak doběhneme do cíle. Ale vezmeme to postupně, co je to DOGTREKKING?

Podle definice tohoto sportu (kterou najdete na stránkách www.dogtrekking.info) je extrémní kynologický vytrvalostní sport, při němž jsou překonávány mimořádné vzdálenosti v časovém limitu. Psovod je se psem při dogtrekkingu spojen buď postrojem a vodítkem připjatým k bedernímu pásu, nebo vede psa pouze na vodítku (či střídáním obou variant). V žádném případě není možno jít se psem "na volno" (ani krátkodobě). Dogtrekkingové akce jsou obvykle pořádány na 100 a více kilometrů. Za nejkratší dogtrekkingovou akci lze respektovat podnik na 80 km. Jsou buď etapové (různé místo startu a cíle), nebo respektují pouze časový limit. Při etapové akci je doporučená délka etapy min. 40km. Minimální věk psa je 1 rok. V propozicích najdete povinnou výbavu (spacák, karimatka, miska a žrádlo pro psa, mapa, čelovka, ...), která se před startem (někdy až v cíli) kontroluje. Itinerář a popis cesty se většinou probírá na meetingu v předvečer závodu.

Pro doplnění kromě seriálu Mistrovství ČR (viz předchozí odkaz) a vypsání „longových“ závodů, se v letošní sezóně objevuje seriál „midových“ tratí – kolem 40km, Tour de BESKYDY dogtrekking Mid 2008 (www.dogtrekkingsport.estranky.cz) a v termínovce můžete objevit i sedmi-etapový závod, jehož loňskou variantu jsem absolvovala s Balů (kříženec NOxSH). Na internetu najdete ke každému závodu spoustu potřebných informací, fotky, zážitky, zkušenosti a rady z předchozích ročníků. A také mnoho zajímavého o historii tohoto poměrně mladého sportu. První závod se

uskutečnil v roce 2000. „Osamělý vlk“ ve Žďárských vrších. Za tímto závodem i vůbec za myšlenkou přivést dogtrekking do českých zemí, stojí spisovatel, obdivovatel aljašských malamutů, člověk s neúnavnými toulavými nohama, Jaroslav Monte Kvasnica (cit. z www.dogtrekking.info). V jeho knize - **Běh s "vlky" aneb canicross** jsem našla inspiraci a chuť zkusit poslechnout hlas volání divočiny spolu se svým čtyřnohým přítelem.

Zážitků z každého závodu si odnáším spoustu, tak jako chuť do každého dalšího toulání. Ani Balů nezazlívám, že do postroje se opírá až ve chvíli, kdy už to venčení je nezvykle dlouhé. Nebo když už to paničce nešlape podle jejích představ. Pravidla povolují pohybovat se na trati maximálně po dvojicích a tak jsem do toho krásného sportu zasvětila již velkou část rodiny. Nějak se nám nedostávalo psů an aši veteráni (foxteriér Zap a kříženec ve velikosti foxíka Niki) by stejně delší než midovou trať nezvládli, tak chtě nechtě musel do rodiny přijít další pes. V užším výběru zůstali jen severani a tak jsem začala přebírat mezi plemeny. Kdysi dávno, na výstavě v Rokycanech, jsem poprvé viděla lajku, RELku. Začala jsem se tedy pít po chovných stanicích a do roka a do dne ☺ jsme si jeli pro Gora. Jen co oslavil první narozeniny, vyrazili jsme na jeho první dogtrekking – Podzimní mid, Národním parkem České Švýcarsko, konaného 20. - 21.10.2007.

Goro šel s Davidem a já si vzala Balů. Hned na začátku nás čekal sešup po skalních chodech (nevím, jestli lajky nejsou křížené i s kamzíkem, protože na skále se Goro pohybuje jako na rovince, jasně a s přehledem). Psi plní elánu museli z postrojů na obojky, jinak by na mokřých skalách brzy přišel úraz. Podzimní smíšené lesy hráli všemi barvami, ale to po pár kilometrech se psem, který chce jen a jen kupředu moc nevnímáte. Náročný sestup střídá ještě náročnější výšlap a občas oddych na rovnějším úseku. Na 24. km v Arnoltické hospůdce (kde byla jediná kontrola na trati) nás čekala větší pauza s teplou polévkou. Pesany necháváme venku. Na baru dostáváme do startovní karty, místo slíbeného razítka, originální obrázek pejska. A hurá do posledních kilometrů. Při procházení Hřenskem se David rozhoduje, zda pokračovat dál nebo počkat na odvoz. Ještě to kousek zkouší, ale nejde to. Vrací se do Hřenska, odkud budou odpadlíci odvezeni zpět do Vysoké Lípy, kde jsme ubytovaní. Balů se diví, kam

zmizel kus smečky, ještě se párkrát otočí, ale jdeme dál. Škoda, že nemůžeme jít přes Pravčickou bránu, tak alespoň pár pohledů, foteček a GO! Po rovnějších úsecích dovolím Gorovi a Baldě trošku běhu, nejspíš je někdo před námi, to je vždy nejlepší motivace ☺. Aby nám nebylo smutno, po skalních schodech, ještě na nás čekalo stoupání na Malou Pravčickou bránu a loupežnický hrad Šaunštejn. A co šlo nahoru, musí taky dolů (myslím, že po tomto dogtreku budu mít nejspíš delší ruce). Kamzík Goro nechápal proč po těch schodech neběžíme a zkoušel to ještě větší silou, uffff. Naštěstí mezi stromy je vidět silnice. To už nebyla síla dvojspřežení udržet, věděli že cíl je jen kousek (3 km) a tak hurá, ať jdeme baštit. Ani se neohlížíme na dva samojedy, které s jejich páníčky míjíme. Cíl byl na recepci v Intercampu Vysoká lípa. Došli jsme, huráááá. Tak oklepat ze sebe a psů bláto, nakrmit pejsánky a také sebe, což mám trošku problém, neboť usínám nad talířem. To nás ještě čeká vyhlášení. Myšlenky mám už na chatičce zachumlané ve spacáku. Každý dostal diplom za zdolané kilometry a nějakou tu mňamku pro hafíky. Než se večer uložím ke spánku myslím na další závod, tentokrát na Lysé hoře v Beskydech. Poslední letošní dogtrekkingovou akcí (roku 2007) je Mistrovství světa 2007 v horském zimním Dogtrekkingu, konalo se 24.11.2007 v Ostravici (www.mistrovstvisvetavdogtrekkingu.estranky.cz) a pořadatelem byl BALÁŽ EXTREME TEAM OSTRAVA. Původně jsem přihlásila sebe s Balů a Davida s Gorem, jenže nohy po utrpeném šoku na minulé akci ještě nezačaly poslouchat, tak byl nasazen jiný člen rodiny. Gorovi bylo jedno s kým půjde a další „blázen“, který se vypravil na Lysou horu, téměř bez přípravy byl táta. Vypsaná kategorie – muži nad 50 let skýtala šanci se umístit na bedně. Vyrázili jsme již v pátek, kvůli správné aklimatizaci ☺. Ubytování v penzionu Sluníčko v Ostravici bylo moc příjemné. Patří ke komplexu hotelu Montér, kde je pro ubytované k dispozici bazén s vířivkou a párou. V předvečer je rozprava k trati, kontroluji, jestli je trasa stejná jako v letní verzi. Tak alespoň nebudeme bloudit. Ženy startovaly pár minut před muži a tak byl domluven sraz s tátou Lysé hoře. Celá cesta na Lysou horu byla pokryta střídavě ledovkou a břečkou, něco mezi sněhem a vodou. Trápí se snad všichni, dva kroky nahoru a tři kloužeme dolů. „Balů tahej alespoň trošku, vždyť tu trať znáš“ naříkám si. Jak jsou na tom chlapi si můžu jen domýšlet. Na Lysé hoře je neustále vyhlížím, kde se flákají? Goro už se hlásí, sláva, jsou tu! Tak jedno razítko do karty pro mě i pro tátu a šlapeme dál (to je teprve 7,5 km ☹). Ani nemusíme sledovat mapu. Klesání je snad horší než výstup. Mít tak boby nebo alespoň lopatu, byli bychom dole hned. Jdeme v závěsu za týmem složeným ze dvou chlapíků a jednoho psa. Vidím, jak se snaží vyčíst z mapy kudy dál. Mávám na ně: „Jděte vlevo!“, nepochopili ☹, mávají také a odbočují vpravo. Na třetí kontrole se zastavujeme v hotelu Charbulák, objednáváme si polévku.

Od Charbuláku (jestli někdy zavítáte do těchto končin určitě se tu zastavte ☺) zase klesáme. Kus po sjezdovce, kterou i Goro jede po zadku. Nemůžu se nesmát, černá koule, packy rozjeté do stran a na stráni zůstává brázda podivného tvaru. Jak se říká kdo se směje naposled... a už taky sedím. Za chvíli pod ledem a vodou vykukuje asfaltka. Všude crčí voda a začíná se smrákat, vyndala jsem čelovku, ale ještě je brzy. Poslední kilometry jsou kolem přehrady Šance, už je tma a před námi se míhají světýlka, skoro jako bludičky. Neslevujeme

z nasazeného tempa, vidina konce je moc silná. I psi už nemají chuť očuchávat až do chvíle, než se v lese objevily dvě světýlka. Nějaká lesní šelmička nás pozorovala a pro Gora to bylo milé rozptýlení. Poslední 4 km jsou nekonečné, ale došli jsme. A odměnou nám byla relaxace v bazénu.

Dogtrekking si můžete užít, jít v pohodě, nebo závodit záleží jen na vás – na týmu. Tak hodně štěstí a spoustu kilometrů

bez puchýřů a bloudění. ☺

Ivana Pešková + Balů a Goro

Vážení,

vždy se zájmem přečtu každý Informační zpravodaj Klubu KMPL, který z laskavého rozhodnutí výboru pravidelně dostávám. Zajímá mne stále vše, co se kolem těchto plemen děje. Vždyť jsem spolu s manželem byla u kolébky vzniku klubu v roce 1990 a věřte, vedla jsem veškerou administrativu a to jak chovatelské stanice Z Lipové stráně, tak i později agendu poradce chovu pro lajky, avšak podotýkám, jen administrativně. Jinak po stránce odborné si vše vedl manžel. Jak pravidelně sleduji rozvoj plemene lajek, již pomalu zastárli jedinci z Lipové stráně a již se ani v chovech neobjevují. Zestárli, jako ostatně i my, dříve narození a tak pokračuje práce z jiných, kvalitních chovatelských stanic. Jejich úspěchy mne samozřejmě velmi těší, vždyť většina dnešních chovatelů západosibiřské lajky vlastně zakládala svůj chov na psí drobotině od nás. Většinu těchto chlapců jsem znala osobně, i když vždy při odběru štěňátek byli solidně vybaveni radami, přesto často i telefonicky jsme rádi poradili a pomohli.

Ale je to už dávno, velmi dávno. Ach, jak ráda vzpomínám na ta léta, na moudrá a laskavá slova vzácné paní Homolkové a pracovitost paní Šafránkové. Vzpomínám i na MUDr. Bechyněho, který jako vysoce odborný lékař dokázal

ke každému přistupovat kamarádsky a zejména na výstavách rád poradil. Jistě se na něho celá řada majitelů lajek i kareláků pamatuje.

Cítím, že práce Klubu i jeho členů se rozvíjí dobrým směrem, což je patrné i z přehledu, který vypracovala paní Dopitová a uveřejnila v posledním Zpravodaji. V tomto čísle (Prosinec 2007) je vysvětlení pro pí. Kučerovou podrobně a fundovaně a to na základě faktů, které jsou tady uvedeny. Paní Dopitovou osobně neznám, čtu však se zájmem její zprávy a informace, a jde zřejmě rovněž o šikovnou osobu, která věci rozumí a Klubu je velmi prospěšná.

Z obsahem zprávy paní Dopitové musí být zcela určitě paní Kučerová spokojena.

Přeji všem členům Klubu KMPL především pevné zdraví a aby se všem práce v této oblasti dařila.

Zdeňka Břichovská
(CHS z Lipové stráně)

KLUBOVÉ SETKÁNÍ JARO 2008 - ZMĚNA

Informace ohledně našeho naplánovaného jarního klubového soustředění.

Tentokrát se bude konat **v Radíkově u Svatého Kopečku u Olomouce ve dnech 7.-11.5..2008.**

Ubytování bude v jednoduchých chatkách pro 4 osoby. Stravování je zajištěno plnou penzí v přílehlém penzionu s možností výběru jídel i diet a vegetariánské stravy.

Program: soustředění bude zaměřeno převážně na výcvik ovladatelnosti a poslušnosti psa. Zájemci mohou na konci soustředění složit zkoušky poslušnosti ZOP. Mimo jiné nás čeká opět agility se závěrečným závodem, noční hrátky a příprava na výstavu včetně měření. Dalším aktivitám se meze nekladou.

Doporučená výbava psa: hladký stahovací obojek, vodítko, stopovací šňůra, náhubek, hračky, pamlsky na odměny při výcviku, kotvící kolík na vodítko. Vítání jsou samozřejmě i pejsci jiných plemen, přeci nezůstanou sami doma.

Cena soustředění včetně ubytování s plnou penzí, místními poplatky atd. činí:

Dospělý + 1 pes:.....	2 200,-Kč
Dospělý bez psa.....	1 900,-Kč
Dítě do 15 let.....	1 500,-Kč

Záloha 1000,-Kč na osobu. Doplatek bude vybrán na místě při příjezdu.

Vyplněnou přihlášku s ústřížkem složenky (záloha podle počtu osob) jste měli zasílat na níže uvedenou adresu do 28.2.2008

– **nyní platí: VOLEJTE NEBO PIŠTĚ IHNED nejpozději do 20.3.2008.**

Těšíme se na naše setkání

Jitka Dopitová
Šeříková 16
798 01 Prostějov 9
tel:582364266
mob.602 127 104
e-mail: jitka_dopitova@volny.cz

Mgr. Milada Dostálová
Na Letné 47
779 00 Olomouc
585226137
mob. 777858587
e-mai: dostalova.milada@quick.cz

zde oddělte

Přihláška na Klubové setkání Radíkov:

Jméno a adresa účastníka.....

Tel., e-mail.....

Počet dospělých osob.....

Počet dětí.....

Plemeno a počet psů.....

Mám / nemám předběžný zájem o složení zkoušky ZOP.

datum

podpis

.....
.....